

РЕШЕНИЕ

№ 449

гр. Дупница, 20.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУПНИЦА, II-РИ СЪСТАВ НО, в публично заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Маргарита Пл. Алексиева

при участието на секретаря Деа Д. Иванова
като разгледа докладваното от Маргарита Пл. Алексиева Административно наказателно дело № 20231510201077 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на А. И. А., с ЕГН ***** с постоянен адрес: гр. Дупница, ул. *** против Наказателно постановление № 348а-67/27.09.2023 г., издадено от Началник РУ - Дупница, с което на основание чл. 264, ал. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба” в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 4 във вр. с чл. 64 от ЗМВР.

Моли съдът да отмени наказателното постановление като незаконосъобразно по съображения подробно изложени в жалбата. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от процесуален представител адв. В. С., който поддържа жалбата и моли за отмяна на атакуваното наказателно постановление като неправилно и незаконосъобразно.

Въззиваемата страна не се представлява в съдебно заседание. Изразява становище по жалбата в съпроводителното писмо и с писмена молба по делото, депозирана от гл. юрисконсулт Бучева. Моли за потвърждаване на наказателното постановление. Ако съдът приеме жалбата за основателна, в случай, че се претендират разноски за възнаграждение на адвокат, на основание чл. 63д, ал. 2 от ЗАНН прави възражение за прекомерност, като моли за присъждане на такова в минимален размер.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

На 06.09.2023 г. около 19:20 ч. в гр. Дупница, ул. „Орлинска“ пред дом № 37 (спирка на градския транспорт) полицейските служители С. П. и Е. Е. изпълнявали задълженията си като осъществявали проверка на водач на моторно превозно средства, неправилно паркирал

на посоченото място. Жалбоподателят, който бил във видимо нетрезво състояние отправил забележка към полицейските служители да не пишат фишове на едни и същи хора, като същевременно се държал грубо и отправял обидни думи към тях. На същия било отправено устно разпореждане да се отдръпне и да не осуetyа извършването на полицейската проверка, но лицето не преустановило действията си и продължило да отправя обиди към полицейските служители. На А. бил съставен акт за установяване на административно нарушение № 348а-59/06.09.2023 г. от мл. инспектор С. П. в присъствието на свидетеля Е. Е. за това, че на същата дата около 19:20 ч. в гр. Дупница на ул. „Орлинска“ пред дом № 37 /на спирката/ не изпълнява устно полицейско разпореждане да преустанови грубото си и арогантно поведение спрямо полицейските служители, изразяващо се в обидни думи /утепанци, нищо не става от вас/, с които действия и поведение пречи на униформени служители да изпълняват служебните си задължения. Това деяние е квалифицирано от актосъставителя като нарушение на чл. 4 във вр. с чл. 64 от ЗМВР. Въз основа на така съставения акт е издадено атакуваното наказателно постановление, с което жалбоподателят е санкциониран на основание чл. 264, ал. 1 от ЗМВР с глоба в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 4 във вр. с чл. 64 от ЗМВР. В НП словесно нарушението е описано по следния начин: „на 06.09.2023 г. около 19:20 ч. в гр. Дупница, ул. „Орлинска“ пред дом № 37 /спирка на градския транспорт/ след отправяне на законно полицейско разпореждане да преустанови да обижда, заканва и заплашва на висок глас, А. не изпълнява законно отдаденото му устно полицейско разпореждане от полицейски служител С. Б. П. по повод изпълнение на служебните му задължения.

Съдът прие за установена горната фактическа обстановка като даде вяра на показанията на разпитаните свидетели – полицейските служители П. и Е.. Същите не си противоречат, установяват събитията в последователност и се подкрепят от писмените доказателства. Съдът не кредитира показанията на св. П, който заявява, че жалбоподателят не е имал агресивно поведение към полицейските служители, както и че не му е отправяно разпореждане от полицейски орган. Заявеното от този свидетел е в пълно противоречие с казаното от полицейските служители, в чиито показания съдът няма основание да се съмнява и да не кредитира като достоверни.

При така установените факти, съдът прави следните правни изводи:

С оглед на установеното, съдът счете, че жалбата е допустима. Същата е подадена в срока по чл. 59, ал.2 от ЗАНН, от надлежна страна, а по същество е основателна, по следните съображения:

Акта за установяване на административно нарушение е съставен, респ. наказателното постановление е издадено от компетентни органи, оправомощени за това съгласно приложенияте по делото заповеди с №№ 813з-1098/25.08.2017 г. и 8121з-1371/11.11.2015 г., издадени от министъра на вътрешните работи.

След анализ на установените факти чрез събрания доказателствен материал и съобразявайки визираните правни норми в АУАН и в НП, въззивната инстанция счита, че при съставянето на АУАН, респ. при издаването на НП не са спазени задължителните

изисквания, визирани в разпоредбите на чл. 42, ал. 1, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН – не е посочена законната разпоредба, която е нарушена. Видно от съдържанието на акта и НП като нарушена материалноправна разпоредба е посочен чл. 4 във вр. с чл. 64 от ЗМВР. Последната обаче съдържа седем алинеи, а алинея пета съдържа шест точки, а липсата на конкретизация на нарушеното правило за поведение с деянието на нарушителя, ограничава правото му на защита. Предявеното обвинение е неясно, а нарушението на процесуалните правила относно реквизитите на АУАН и НП, е съществено. Тази неяснота се задълбочава допълнително и предвид констатираното от съда фрапантно разминаване във фактическото описание на нарушението в акта за установяване на административно нарушение и в издаденото въз основа на него наказателно постановление. В АУАН се посочва, че лицето не изпълнява устно полицейско разпореждане да преустанови грубото си и арогантно поведение спрямо полицейските служители, изразяващо се в обидни думи /утепанци, нищо не става от вас/, с които действия и поведение пречи на униформени служители да изпълняват служебните си задължения. В наказателното постановление нарушението е описано по следния начин: след отправяне на законно полицейско разпореждане да преустанови да обижда, заканва и заплашва на висок глас, А. не изпълнява законно отдаденото му устно полицейско разпореждане от полицейски служител С. Б. П. по повод изпълнение на служебните му задължения.

В настоящия случай, в съставения акт за установяване на административно нарушение така, както е описано извършеното нарушение по същество се е стигнало до смесване фактическите състави на две отделни нарушения по смисъла на ЗМВР – „неизпълнение разпореждане на орган на МВР, направено в изпълнение на функциите му” и „противозаконно пречене на орган на МВР да изпълнява функциите си”, за които административни нарушения в санкционните норми на чл. 257, ал. 1 и чл. 264, ал. 1 от ЗМВР са предвидени съответни, различни по размер административни наказания. Съгласно разпоредбата на чл. 257, ал. 1 от ЗМВР наказва се с глоба от 100 до 500 лева, лице което не изпълни разпореждане на орган на МВР, направено в изпълнение на функциите му, а съгласно разпоредбата на чл. 264, ал. 1 от ЗМВР с глоба в размер от 500 до 1000 лева се наказва лице, което противозаконно пречи на орган на МВР да изпълнява функциите си. Липсва яснота за какво нарушение е бил привлечен към административнонаказателна отговорност жалбоподателя - за това, че не е изпълнил разпореждане на орган на МВР или за това, че противозаконно е пречил на орган на МВР да изпълни функциите си, или и за двете нарушения.

Констатираните от съда в акта и в обжалваното наказателно постановление неясноти и несъответствия при описание на вмененото във вина на жалбоподателя административно нарушение, води до ограничаване възможността за санкционираното лице да организира своята защита и в този смисъл представляват съществено нарушение, което налага отмяна на издаденото наказателно постановление като незаконосъобразно.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №348а-67/27.09.2023 г., издадено от Началник РУ - Дупница, с което на А. И. А., с ЕГН ***** с постоянен адрес: гр. Дупница, ул. ***, на основание чл. 264, ал. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) е наложено административно наказание „глоба” в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 4 във вр. с чл. 64 от ЗМВР, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд - Кюстендил, на основанията предвидени в НПК и по реда на Глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Дупница: _____